

гато пръвъ патъ вы писахъ да мя замениты съ некого — азы хуртувахъ съ него и той рѣчи чи бѣшы склонилъ а сега съвършено са отказува. Употрѣбыхъ сичкы усиля за дано го убѣда но никакъ ниможяхъ, защото многото му занятя, никкъ ни го допушатъ да присжтсвова въ Соборатъ, и сы има правото. Той ако и да бѣшы бургашкы прѣдставитель но въ продълженіетона 6-тыхъ мѣсица само 3-пята доди на соборното заседание по причина на работыте сы.

На конецъ сега въ сѣбота Х. Господинъ и азъ ще си тргнемъ, ще си трагны и Димитраки бей съ Доброплодны, трагвагъ сы и 4-ма отъ македонскыте прѣдставители Никой отъ тѣхъ ни са замѣнява съ никого, днесъ въ заседаніето имамы намѣреніе да прѣдложимъ на Соборатъ, какво мѣкаръ прѣдставительте и да си отиватъ но тѣса пакъ прѣдставители, гласъгъ сы за избираніето на Екзарха ще запечататъ и ще оставятъ въ единъ свои вѣренъ приятель, като извѣстятъ прѣдседателя, въ кого се намиратъ, та като са даде дозволеніето да знаятъ дѣ да го търсътъ. Така щото Екзархътъ да бжде избранъ пакъ отъ прѣдставителитѣ. Освѣнъ това ще прѣдложатъ ощи щото останалитѣ соборны членове да ни можатъ никаква важна работа да рѣшатъ бѣзъ прѣдварително да земнатъ и съгласіето на отсъствоушыгъ. Ще ли са одобрягъ тѣзы прѣдложенія или нѣ, като си дода ще ви рѣзкажж.

И като вы свидетелствувамъ чистосердечни поздравленія оставамъ съ приличното къмъ васъ почитаніе. — (под.) Д. П. Чинтуловъ.
Цариградъ Ортакою, 20 юлія 1871.

Идването на първия Сливенски владика.

Слѣдъ принуждаването на самитѣ турци да турятъ фермана въ изпълнение, пристѣпва се къмъ избирането на български екзархъ. Патриаршията, убѣдена окончателно, че българитѣ сж за нея загубени, обявява ги за схизматици, — крайностъ, която за насъ нѣма значение и е осждена отъ по-разумнитѣ гърци. Съ уреждането на своя, народна черква, българитѣ заживяватъ новъ животъ. Особно напрѣднало училищното ни дѣло, което тогава е било въ вѣдомството на черквитѣ и общинитѣ.

На слѣдната година сливенци били щастливи да видятъ своя пръвъ владика, при това българинъ. Дѣдо *Серафимъ* е билъ посрѣщнатъ тържественно въ недѣля, на 3-и юний, 1873 г. съ привѣтственна речъ, произнесена отъ Д-ръ Начо Планински. Пристигането му е било прѣдметъ на обща радостъ. Още съ учрѣдяването на екзархията и туряне Сливенъ като центъръ на епархия, *Чинтуловъ* е импровизиралъ слѣднитѣ нѣколко реда: